

fælde vanskeligt kan drives paa anden Maade end under Aktieselskabs-Formen. Saa længe Beskatningen af Aktieselskaber holdt sig til en mindre Brøkdæl af Indtægten, følte dette ikke saa haardt, som Tilfældet er nu, hvor Beskatningen er i rivende Vækst. I mange Tilfælde har mindre og middelstore Aktieselskaber kun et stærkt begrænset Antal Aktionærer, f. Eks. indenfor Kredsen af de oprindelige Grundlæggeres Arvinger eller lignende. I saadanne Tilfælde føles Dobbeltbeskatningen særlig haardt.

Mindretallet maa derfor i al Almindelighed se med stor Betænkelighed paa en Fortsættelse af Merindkomstskatlovgivningen. Naar Mindretallet ikke tilraader at tage Afstand fra det foreliggende Lovforslag, er det i Forhaabning om, at man ikke ved nu at vedtage Lovforslaget fratager denne Lovgivning sin Karakter af fuldstændig Midlertidighed. Det er med ikke ringe Betænkelighed, at Mindretallet ser paa den stadige Udvidelse af de højere Grænser, navnlig for Aktieselskaber. Medens Merindkomstskatten for Personer er voksende i Forhold til selve Indkomstens Størrelse, er den for Aktieselskaber voksende, alt efter som Merindtægten udgør en større eller mindre Del af Aktiekapitalen. Dette vil sige, at Aktieselskaber, som arbejder med en stor Aktiekapital og en ringe laant Kapital, ikke belastes nær saa stærkt som Selskaber, der arbejder med en lille Aktiekapital og store laante Midler, medens Forholdet snarere burde være omvendt. Saaledes som Forslaget er formet, vil et mindre Aktieselskab, der nylig har begyndt sin Virksomhed med en mindre Aktiekapital, men tilvejebragt en større Del af Midlerne ved Laan, blive ramt meget stærkt paa det irrationelle Grundlag, at en betydelig Del af Kapitalen ikke ejes af Selskabet. Mindretallet maa ligesom Flertallet anse det for uheldigt, at Skalaen for Personer for de højere Indtægters Vedkommende stiger i Spring, og Mindretallet beklager, at Flertallet har opgivet at fremsætte Ændringsforslag paa

dette Omraade. Men i Betragtning af Flertallets Stilling til Finansministerens Krav har Mindretallet anset det for uhensigtsmæssigt at stille Ændringsforslag paa de her nævnte Punkter.

De af Mindretallet stillede Ændringsforslag til §§ 3, 6 og 10 tilsigter da ej heller nogen større Omdannelse af Lovforslaget, derimod vil Vedtagelsen af disse Ændringsforslag fjerne en Del Ubillighed, som forholdsvis let vil kunne undgaas. Til de stillede Ændringsforslag ønsker Mindretallet at knytte følgende nærmere Motivering:

Ændringsforslaget under Nr. 2. Saaledes som § 3 er affattet, maa et Aktieselskab, der for Skatteaaret 1918—19 har indtjent 6 pCt. af sin Aktiekapital, medens det i Sammenligningsaarene har haft ingen Indtægt eller Underskud, udover den almindelige Skat tillige udrede Merindtægtskat af en Indtægt, der kun giver en beskeden Rente af Kapitalen. Ændringsforslaget tilsigter at fjerne denne Ubillighed.

Ændringsforslaget under Nr. 3. Efterhaanden som Aarene gaar, vil det Tilfælde hyppigere kunne indtræde, at et Aktieselskab har forøget sin Aktiekapital under Krigen for at være i Stand til at opretholde eller udvikle Forretningen. Alene Kravet til stærkt forøgede Driftsmidler, som behøves for at dække de store Udgifter til Indkøb af Varer, Opretholdelse af Lager og Ydelse af Forudbetaling i Modsætning til den tidligere Varekredit, medfører, at f. Eks. en Række industrielle Virksomheder nu til samme Omsætning behøver en langt større Kapital end tidligere. Hvis en saadan Kapital ikke maatte være indtjent, hvilket kun undtagelsesvis vil være Tilfældet, maa de forøgede Midler skaffes enten ved Laan eller ved Udvidelse af Aktiekapitalen. Det er under disse Forhold ubilligt, at den eventuelle Merindtægt, som er en simpel Følge af Pengenes synkende Værdi, skal udregnes i Forhold til den tidligere Aktiekapital i Stedet for til den virkelige. Hvad Bestemmelsen i § 3, næstsidste Stykke, angaar,